

**Kafkaësk:
de Nederlandse overheid en bestuursrechters en beschuldigingen
tegen asielvragers van misdaden tegen de menselijkheid**

Bijlage: Beargumenteerde lijst van artikelen van internationale wetten en verdragen en nationale wetten genegeerd bij het opstellen, gebruiken en in stand houden van het KhAD-WAD ambtsbericht, 2000-nu.

dr. Joost Brouwer, mei 2026

Met de weerlegging wordt bedoeld:

J. Brouwer 2016, *Justice or Politics? Rebuttal of the official report by the Netherlands Ministry of Foreign Affairs concerning the Afghan secret services KhAD and WAD dated 29 February 2000. Proof of selective use of evidence, biased choice of sources, misrepresentation of facts and possible fraud, based on the same sources as used by the compilers of the report* (in het Engels, met Nederlandse samenvattingen). abc1f.nl , document 2 (link geopend op 26 februari 2026).

Met het eerste NJB-artikel wordt bedoeld:

J. Brouwer & P. Bogaers, 'Waarom het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000 onjuist en onbetrouwbaar is', *NJB* 2018/750, afl. 16, p. 1104-1111, met uitgebreidere versie en bijlagen online. abc1f.nl, bovenaan pagina (link geopend 26 februari 2026).

Met het tweede NJB-artikel wordt bedoeld:

J. Brouwer, 'Het KhAD-WAD ambtsbericht - deel 2. De politiek gaat door met de rechtsstaat geweld aan te doen waar het dit ambtsbericht betreft', *NJB* 2020/1052, afl. 17, p. 1232-1238, inclusief online bijlagen. abc1f.nl, bovenaan pagina (link geopend 26 februari 2026).

Als voormalige KhAD en WAD medewerkers beschuldigd en/of verdacht worden van misdaden tegen de menselijkheid of oorlogsmisdaden, dan mogen die beschuldigingen en/of verdenking niet (mede) gebaseerd worden op het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000. Bij het opstellen, gebruiken en in stand houden van 'de beschuldigende conclusies van het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000' (hierna: het ambtsbericht) zijn de volgende verdrags- en wetsartikelen en regels genegeerd:

- de vereisten van de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid zelf voor een betrouwbaar document (par.1)
- art. 45 lid 2, 10 lid 3 en 46 lid 3 van de Procedurerichtlijn 2013 van de Europese Unie (en overeenkomstige artikelen van de Procedurerichtlijn 2005) (par.2-4)
- art. 6 en 13 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) (par.5-6)
- art. 2:4, 3:2, 3:8, 3:9, 3:46, 3:49, 8:34 en 8:42 Algemene wet bestuursrecht (Awb) (par.7-14)
- art. 225 wetboek van Strafrecht (par.15)
- art. 18, 41 en 47 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie (par.16-18)
- art. 7, 8, 10, 12 en 14 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (par.19-23)
- aan vele artikelen van de Gedragscode gerechtelijk deskundigen in civiel- en bestuursrechtelijke zaken en de Gedragscode voor deskundigen van de Afdeling zelf (par. 24-25)

- **art. 4 lid 1 Definitierichtlijn 2011 van de Europese Unie** (par. 26)
- **art. 267 lid 3 van het Verdrag voor de Werking van de Europese Unie** (par. 27)

1. **De vereisten van de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid zelf aan een document om het mee te wegen in besluiten over verblijfsprocedures zijn hieronder met cursieve letter aangegeven** (zie Rb Arnhem NL23.13346, 15 november 23, r.o. 3.1):¹

- alle informatie van een bron moet worden gedateerd en exact vastgelegd;

Dit is voor het ambtsbericht niet gebeurd, er is alleen een samenvatting door de ambassade-medewerker van wat diens fixer/tolk gezegd zou hebben dat zijn vertrouwelijke bronnen gezegd zouden hebben dat hun ook bij Buitenlandse Zaken (hierna: Buitenlandse Zaken) en Justitie onbekende informanten gezegd zouden hebben (zie de brieven aan en van Buitenlandse Zaken van resp. 18 september en 28 november 2018² en het memorandum van 14 april 2000 van de ambassade in Islamabad naar Buitenlandse Zaken in Den Haag, p.2 alinea 1³.

- de verslaglegging mag niet summier zijn en de informatiestromen moeten transparant zijn;

Dit is allebei niet het geval voor de informatie voor wat betreft de beweerde informatie uit onbekende bron waar de algemene beschuldigingen in het ambtsbericht volledig van afhangen, zie de vorige alinea.

- de betrouwbaarheid van in het rapport genoemde personen moet geverifieerd kunnen worden, vooral waar het mondelinge verklaringen betreft;

Die betrouwbaarheid van de (beweerde) informanten van de vertrouwelijke bronnen kan niet geverifieerd worden omdat ook Buitenlandse Zaken en Justitie niet weten wie ze zijn (zie de algemene omschrijving van die informanten in het memorandum van 14 april 2000, zonder dat daarbij een bron of andere verifieerbare informatie vermeld is).

- waar informatie van een derde komt moet die objectief verifieerbaar zijn;

In het geval van het ambtsbericht is dat verifiëren niet gebeurd; en waar die beschuldigende informatie wel geverifieerd is, bijv. door de UNHCR, was de mening steevast dat de beschuldigingen in het ambtsbericht tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren onjuist zijn; zie ook paragraaf 2 hieronder.

- het moet duidelijk zijn hoe de verhoudingen zijn tussen de bij een verklaring betrokken partijen;

Als, zoals bij het ambtsbericht, niet duidelijk is wie de informanten zijn, dan zijn de verhoudingen tussen die informanten en de andere betrokken partijen ook niet duidelijk; zie ook de annotatie van Olivier bij de sleuteluitspraak van de Afdeling van 30 november 2004.⁴

- het moet duidelijk zijn of een bron wel de informatie heeft kunnen geven die die gegeven heeft;

Als, zoals bij het ambtsbericht, niet duidelijk is wie de informanten zijn, dan dan is ook niet duidelijk of die de beweerde informatie wel hebben kunnen geven

- het moet duidelijk zijn welk belang een bron al dan niet bij een zaak heeft om te kunnen bepalen of die bron objectief is;

Als, zoals bij het ambtsbericht, niet duidelijk is wie de informanten zijn, dan dan is ook niet duidelijk of zij een belang (positief of negatief) hebben bij d KhAD-WAD verblijfszaken in Nederland, en of zij objectief zijn en waren.

Desalniettemin blijft de staatssecretaris het KhAD-WAD ambtsbericht gebruiken om

¹ Rb Arnhem NL23.13346, einduitspraak, 15 november 23, r.o. 3.1 tweede deel, ECLI:NL:RBDHA:2023:18504. En ook de tussenuitspraak ECLI:NL:RBDHA:2023:18503. abc1f.nl, document 26 (link geopend 26 februari 2026).

² De brieven van 20 september en 28 november 2018 zijn bijlagen 3a en 3b bij het tweede NJB-artikel, abc1f.nl documenten 9a en 9b (link geopend 10 februari 2026).

³ Voor het memorandum van 14 april 200 zie bijlage 3b bij het eerste NJB-artikel, abc1f.nl document 3b (link geopend 10 februari 2026).

⁴ B.K. Olivier 2024, annotatie bij ABRS 200404008/1, 30-11-2004 [ECLI:NL:RVS:2004:AR736], JV 2005/49, einde van par. 2. abc1f.nl, document 12-2 (link geopend 26 februari 2026).

aanvragen af te wijzen. Alleen dit al wijst op vooringenomenheid van de staatssecretaris in KhAD-WAD verblijfsgerelateerde zaken, contra art. 2:4 Awb.

2. Art. 45 lid 2 van de Procedurerichtlijn 2013 van de Europese Unie, over intrekking internationale bescherming

(art. 38 lid 1 van de Procedurerichtlijn 2005 is dienovereenkomstig):

2. Bovendien zorgen de lidstaten ervoor dat, in het kader van de in lid 1 bedoelde procedure:

a) de bevoegde autoriteit precieze en bijgewerkte informatie uit diverse bronnen kan inwinnen zoals, in voorkomend geval, informatie van het EASO en van de UNHCR

De beschuldigingen in het ambtsbericht zijn door Buitenlandse Zaken of Justitie bij niemand geverifieerd. Waar dat wel gebeurd is door advocaten was de mening steevast dat de beschuldigingen in het ambtsbericht tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren onjuist zijn. Volgens de zestien rechtbankuitspraken dat het KhAD-WAD ambtsbericht onjuist is, allemaal vernietigd door de Afdeling,⁵ zijn (en worden) de beschuldigingen tegen ALLE KhAD en WAD

---

⁵ De zestien rechtbankuitspraken dat de beschuldigingen in het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000 onvoldoende betrouwbaar zijn, en de Afdelingsuitspraken waarin die rechtbank uitspraken vernietigd zijn, zijn als volgt. Al deze uitspraken zijn te vinden op abc1f.nl, onder documenten 12-1 t/m 12-16 (alle links geopend 26 februari 2026), tenzij hieronder is aangegeven dat ze niet gepubliceerd zijn. De drie sleuteluitspraken van de Afdeling, van 2004, 2009 en 2012, zijn met **vette** letter aangegeven.

1. Rb. **Arnhem** AWB 02/5292, 23 januari 2004, ECLI:NL:RBSGR:2004:AO3020; vernietigd in ABRvS 200401637/1, 2 augustus 2004, ECLI:NL:RVS:2004:AQ7417.

2. Rb. **Rotterdam** AWB 02/14814, 8 april 2004, ECLI:NL:RBSGR:2004:AP1289; vernietigd in **ABRvS 200404008/1, 30 november 2004, ECLI:NL:RVS:2004:AR736.**

3. Rb. **Haarlem** AWB 07/39347, 18 februari 2009 (niet gepubliceerd maar beschikbaar op abc1f.nl onder document 12-3); vernietigd in **ABRvS 200901907/1/V1, 24 september 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ8654.**

4. Rb **Haarlem** AWB 07/24799, 18 februari 2009, ECLI:NL:RBSGR:2009:BH3701; vernietigd in ABRvS 200901921/1/V1, 29 oktober 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BK3024.

5. Rb **Rotterdam** AWB 08/11368, 25 februari 2009 ECLI:NL:RBSGR:2009:BH4068; vernietigd in ABRvS 200902119/1/V1, 29 oktober 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BK3028.

6. Rb. **Breda** Awb 08/27194, 08/27196, 08/29596, 08/29598 en 08/29600, 29 april 2009; aangehangen aan en vernietigd in ABRvS 2009/04028/1/V1, 7 december 2009, ECLI:NL:RVS:2009:385.

7. Rb. **Zwolle** AWB 09/11468 en 09/11470, 24 april 2009; aangehangen aan en vernietigd in ABRvS 200903220/1/V2, 22 december 2009, ECLI:NL:RVS:2009:168.

8. Rb. **Almelo** AWB 08/39686, 28 april 2009, ECLI:NL:RBSGR:2009:BI8212; vernietigd in ABRvS 200904159/1/V1, 22 januari 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BL1649.

9. Rb. **Haarlem** AWB 08/34931 en 08/34930, 17 april 2009, ECLI:NL:RBSGR:2009:BI2755; vernietigd in ABRvS 200903436/1/V2, 23 februari 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BL7612.

10. Rb. **Haarlem** AWB 10/17614, 27 mei 2011, ECLI:NL:RBSGR:2011:BQ6757; vernietigd in **ABRvS 201106991/1/V1, 13 april 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BW4347.**

11. Rb. **Haarlem** AWB 09/2422, 17 dec 2010; aangehangen aan en vernietigd in ABRvS 201100658/1/V1, 13 april 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BW4286.

12. Rb. **Haarlem** AWB 08/45025), 24 juni 2011 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201107836/1/V4, 11 september 2012, ECLI:NL:RVS:2012:373.

13. Rb. **Haarlem** AWB 09/6940, 17 dec 2010 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201100646/1/V1, 2 oktober 2012, ECLI:NL:RVS:2012:328.

14. Rb. **Haarlem** AWB 10/14431, 22 november 2011 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201112917/1/V1, 27 februari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:3441 .

15. Rb. **Haarlem** AWB 11/19418, 17 februari 2012, ECLI:NL:RBSGR:2012:2932 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 2012024436/1/V3, 26 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:522.

16. Rb. **Rotterdam** AWB 10/38857, 28 juni 2012 (niet gepubliceerd); vernietigd in ABRvS 201207458/1/V4, 29 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:632.

officieren en onderofficieren tegengesproken door de volgende bronnen [naar de relevante rechtbankuitspraken in noot 5 wordt verwezen met de nummers tussen vierkante haakjes]:

- Amnesty International 2004 [2, 12], 2010 [14];
  - UNHCR 2007 [3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 13, 14] 2008 [3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16] 2009 [7, 11, 13, 14] 2010 [10, 12, 14, 15, 16] 2011 [16];⁶
  - internationaal erkende Afghanistan deskundige dr. A. Giustozzi (London School of Economics (LSE) 2003 [2, 3, 4, 8, 9, 11], 2005 [3, 4, 9] 2006 [3, 4, 5, 8, 9, 12, 13])⁷
  - internationaal erkende Afghanistan deskundige dr. B.R. Rubin (Center on International Cooperation New York University) 2007 [3, 4, 8, 11, 12];⁸
  - voormalig KGB-archivaris Vasilij Mitrokhin 2002 [3, 4, 5, 8];⁹
  - hoogleraar Internationale betrekkingen Fred Halliday (LSE)¹⁰
  - en journalist in Kabul tot 1992, onderzoeker aan de LSE en permanent vertegenwoordiger van Afghanistan bij de VN Zahir Tanin 1998 [3, 4, 5, 8];¹¹
  - documenten van vóór februari 2000 van de Speciale Rapporteur van de VN [zie UNHCR 2010]
  - documenten van vóór februari 2000 van Human Rights Watch [zie UNHCR 2010]
  - documenten van vóór februari 2000 van Amnesty International [zie UNHCR 2010];
  - Afghanistan deskundigen in Australië, de VS en Soedan [zie UNHCR 2010];
  - een voormalige assistent van de Speciale Rapporteur van de VN [zie UNHCR 2010];
  - een voormalig medewerker van Human Rights Watch [zie UNHCR 2010];
- De algemene beschuldigingen in het KhAD-WAD ambtsbericht zijn ook betwijfeld door de [Nederlandse] Adviescommissie Vreemdelingenzaken 2008 p.2 alinea 2 [6, 14].¹²
- De beschuldigende conclusies zijn verder tegengesproken door de volgende Afghaanse bronnen:
- voorzitters van het Afghaanse parlement 2007 [3, 5, 8, 11] 2008 [7, 8, 14] 2009 [7, 13, 14];¹³
  - leden van het Afghaanse parlement 2009 [7, 13, 14];
  - de secretaris van de [Afghaanse] Commissie voor Internationale Zaken 2009 [7];
  - de Afghaanse wetgeving m.b.t. intrede en promotiebeleid bij de strijdkrachten [zie UNHCR 2008, noot 43];
  - een groot aantal voormalige medewerkers van de KHAD/WAD van diverse rangen (3e luitenant tot generaal) [zie UNHCR 2010];
  - hoge veiligheidsambtenaren in de Afghaanse overheid in 2008-2010 [zie UNHCR 2010];
  - het Afghaanse ministerie van Buitenlandse Zaken (2007) [11];
  - het Afghaanse Consulaat Generaal 2007 [3, 11, 13], 2008 2x [7, 13];
  - en de Afghan Organization of Human Rights and Environmental Protection (2009, 2010) [14].

Opgemerkt moet worden dat in elk geval de internationale organisaties en deskundigen op deze lijst geen enkele realistische reden zouden hebben om valse verklaringen af te leggen over het functioneren van de KhAD en

3. Art. 10 lid 3 van de Procedurerichtlijn 2013 van de Europese Unie, over behandeling van verzoeken om internationale bescherming (art. 8 lid 2 van de Procedurerichtlijn 2005 is

⁶ UNHCR 2008, Notes on the structure and operation of the KhAD-WAD in Afghanistan 1978-1992. abc1f.nl, document 28 (link geopend op 11 februari 2026).

⁷ Brief van Afghanistan-expert Dr. A. Giustozzi, 2003. abc1f.nl, document 17 (link geopend op 11 februari 2026).

⁸ Brief van Afghanistan-expert Dr. B. Rubin, 2007. abc1f.nl, document 16 (link geopend op 11 februari 2026).

⁹ Zie vermelding in paragraaf 3 van brief van Dr. A. Giustozzi (voetnoot 44).

¹⁰ Zie vermelding in paragraaf 3 van brief van Dr. A. Giustozzi (voetnoot 44).

¹¹ Zie vermelding in paragraaf 3 van brief van Dr. A. Giustozzi (voetnoot 44).

¹² ACVZ 2008, [Artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag in het Nederlandse asielbeleid, advies van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken] Artikel 1F Vluchtelingenverdrag in het Nederlands vreemdelingenbeleid, advies van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken, Den Haag: ACVZ 2008, p. 8, punt 20 (link geopend op 11 februari 2026).

¹³ Brieven van voorzitters van het Huis van Afgevaardigden van Afghanistan. abc1f.nl, documenten 5a en 5b (links geopend op 11 februari 2026).

dienovereenkomstig)

3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

- a) het onderzoek naar en de beslissing over verzoeken individueel, objectief en onpartijdig wordt verricht, respectievelijk genomen;
- b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;
- c) het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, de nodige kennis heeft over de normen die van toepassing zijn op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht;
- d) het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, de mogelijkheid heeft om, telkens wanneer dat nodig is, advies te vragen van deskundigen over specifieke kwesties, zoals medische, culturele, religieuze, kind- of gendergerelateerde kwesties.

In het geval van het ambtsbericht is dit allemaal kennelijk niet gebeurd, of zijn de resultaten daarvan achtergehouden. Waar de verificatie wel gebeurd is door advocaten was de mening steevast dat de beschuldigingen in het ambtsbericht tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren onjuist zijn; zie paragraaf 2 hierboven.

4. Art. 46 lid 3 van de Procedurerichtlijn 2013 van de Europese Unie, met betrekking tot beroepsprocedures (art. 39 lid 1 van de Procedurerichtlijn 2005 is dienovereenkomstig, al wordt 'een volledig en ex nunc onderzoek' daar niet als zodanig genoemd)

Teneinde aan lid 1 te voldoen, zorgen de lidstaten ervoor dat een daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden omvat ...

Door vast te houden aan de conclusies van het -bewezen onjuiste- KhAD-WAD ambtsbericht uit 2000, en door tegeninformatie zonder onderzoek en zonder die te weerleggen terzijde te schuiven, verzaken de IND en diens Unit 1F, alsook alle betrokken rechtbanken vanaf 2017, hun plicht een volledig en *ex-nunc* onderzoek te doen van feiten en juridische gronden. Daarnaast verzaakt de Afdeling zijn plicht IND en Unit 1F aan hun wettelijke verplichtingen te houden.

Zie ook de conclusie van de Advocaat Generaal van het Hof van Justitie van de EU van 19 maart 2026, zaken C-7/25 Ramodi en C-8/25 Karkik, par. 74. De AG concludeerde dat “een nationale rechter in eerste aanleg die de rechtmatigheid moet toetsen van een beslissing waarbij een verzoek om internationale bescherming als ongegrond is afgewezen, verplicht is om in voorkomend geval **ambtshalve** zowel de feitelijke als de juridische gronden van die beslissing volledig en *ex nunc* te onderzoeken op basis van de hem ter kennis gebrachte elementen van de zaak, zoals aangevuld of verduidelijkt na een procedure op tegenspraak, ongeacht of al deze elementen waren opgenomen in de middelen van het beroep waarmee het verzoek om rechterlijke toetsing werd ingeleid. Een dergelijk ambtshalve onderzoek moet een beoordeling omvatten van de behoefte aan internationale bescherming overeenkomstig het toepasselijke Unierecht en van de eerbiediging van het beginsel van non-refoulement.” The simpelweg terzijde schuiven van ingebracht tegenbewijs, zonder het te onderzoeken of weerleggen, zoals in alle KhaD-WAD 1F zaken sinds 2017 is gebeurd, is in strijd met deze conclusie van de Advocaat Generaal.

5. Art. 6 EVRM, Recht op een eerlijk proces ... door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht

Wanneer in het proces ingebrachte informatie die de juistheid van een besluit van de overheid weerspreekt, door het gerecht niet weerlegd wordt, maar genegeerd of zonder inhoudelijke motivering terzijde geschoven, al dan niet met verwijzing naar oudere gerechtelijke uitspraken waarin die tegeninformatie ook niet weerlegd is, zoals sinds 2017 gebeurd is en gebeurt in KhAD-WAD 1F zaken,¹⁴ dan is dat gerecht niet onafhankelijk en onpartijdig en het proces niet eerlijk.

¹⁴ Informatie die de onjuistheid en onbetrouwbaarheid van de algemene beschuldigingen in het KhAD-WAD ambtsbericht aantoon, zoals voorgelegd in de weerlegging en de twee NJB artikelen (zie de vermeldingen aan het begin van dit document), is van tafel geveegd in de volgende rechtbankuitspraken, zonder enig inhoudelijk tegenargument en zonder dat ook maar één van de aangedragen feiten ontkracht werd (alle documenten op abc1f.nl geopend op 26 februari 2026).

6. **Art. 13 EVRM**, *Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.* Als de Afdeling (en de rechtbank) weigeren ingebrachte informatie die de juistheid van een besluit van de overheid weersprekt inhoudelijk te bespreken, maar die informatie negeren of zonder inhoudelijke motivering terzijde schuiven, al dan niet met verwijzing naar oudere gerechtelijke uitspraken waarin die tegeninformatie ook niet weerlegd is, zoals sinds 2017 gebeurd is en gebeurt in KhAD-WAD 1F zaken,¹⁵ dan is er geen sprake van een daadwerkelijk rechtsmiddel.
7. **Art. 2:4 Awb**, *Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.* De rest van deze opsomming van geschonden artikelen toont aan dat die vooringenomenheid er wel degelijk was en is bij Buitenlandse Zaken en Justitie (en ook bij de Afdeling).
8. **Art. 3:2 Awb**, *Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.* Met 'vergaart' kan alleen maar bedoeld worden dat dat vergaren aantoonbaar gebeurd is. En feiten die de uiteindelijke beschikking tegenspreken zijn natuurlijk ook relevant. In het ambtsbericht en de onderliggende memoranda wordt alleen maar gesproken over informatie die de conclusies van het ambtsbericht zou ondersteunen, terwijl informatie die die conclusies tegensprak ook vóór publicatie van het ambtsbericht al ruimschoots voorhanden was: zie met name het eerste NJB-artikel. Ook nu nog komt de Unit 1F van de IND, in strijd met art. 2.4 en 3.2 Awb, nooit zelf met informatie die de beschuldigingen weerspreekt, zoals **tegeninformatie van Buitenlandse Zaken en Justitie zelf** en van deskundigen, zoals beschreven in onder andere het tweede NJB-artikel. Van deze twee artikelen is geen enkel feit ooit weerlegd door Buitenlandse Zaken, Justitie, rechtbanken of de Afdeling. **Als die tegeninformatie onjuist is dan hadden Buitenlandse Zaken, Justitie, rechtbanken en de Afdeling die tegeninformatie na acht resp. zes jaar toch wel weerlegd?**
9. **Art. 3:8 Awb**, *In of bij het besluit wordt de adviseur vermeld die advies heeft uit gebracht.* Bij het ambtsbericht is geen enkele adviseur vermeld, waardoor niet gecontroleerd kan worden of die adviseur ter zake kundig, onpartijdig en niet-vooringenomen is. Als de vierdehands geruchten waarop de beschuldigingen tegen ALLE KhAD en WAD officieren en onderofficieren al advies genoemd kunnen worden. De adviseurs aan de basis van het ambtsbericht, de beweerde

Rb. Zwolle AWB 17/308, 4 juli 2017, ECLI:NL:RBDHA:2017:12437 (23 februari 2026 niet meer beschikbaar op rechtspraak.nl of raadvanstate.nl); standaard afwijzing in hoger beroep van twee zinnen, ABRvS 201706160/1/V2, 22 december 2017 (niet gepubliceerd). abc1f.nl, document 18.
Rb. Den Bosch AWB 17/8404, 29 januari 2018, ECLI:NL:RBOBR:2018:424 niet gepubliceerd; standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, ABRvS 201801227/1/V2 (niet gepubliceerd). abc1f.nl, document 19.

Rb. Den Bosch AWB 17/9050, 11 december 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:15049 (23 februari 2026 niet meer beschikbaar op rechtspraak.nl of raadvanstate.nl); volgens advocaat standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, niet gepubliceerd. abc1f.nl, document 20.

Rb. Arnhem 17 juni 2021, ECLI:NL:RBDHA:2021:7706 (23 februari 2026 niet meer beschikbaar op rechtspraak.nl of raadvanstate.nl); volgens advocaat standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, niet gepubliceerd. abc1f.nl, document 21.

Rb. Utrecht 14 maart 2022, NL21.13114, ECLI:NL:RBDHA:2022:2701 (23 februari 2026 niet meer beschikbaar op rechtspraak.nl of raadvanstate.nl); standaard afwijzing van twee zinnen in hoger beroep, ECLI:NL:RVS:2022:1268, 2 mei 2022. abc1f.nl, document 22.

Rb. Den Bosch 16 juni 2023, NL22.14007 (niet gepubliceerd); in hoger beroep prejudiciële vragen aan het Europese Hof van Justitie gesteld door de Afdeling op 27 augustus 2025, ECLI:NL:RVS:2025:4046, i.v.m. inreisverbod als betrokkene niet weg kan i.v.m. art. 3 EVRM, dus niet i.v.m. onjuistheid KhAD-WAD ambtsbericht. abc1f.nl, document 23.

Rb. Middelburg 17 april 2024, NL24.2704, ECLI:NL:RBDHA:2024:5906. Voorlopige voorziening 11 september 2025 ECLI:NL:RVS:2025:4362, i.v.m. in voorgaande uitspraak genoemde prejudiciële vragen van 27 augustus 20. abc1f.nl, document 24.

¹⁵ Zie de uitspraken in de vorige noot.

informanten van de vertrouwelijke bronnen van de fixer/vertaler van de ambassademedewerker, zijn zelfs bij Buitenlandse Zaken en Justitie onbekend. Wel bekende adviseurs, zoals Amnesty International en UNHCR, spreken de conclusies van het ambtsbericht allemaal tegen (zie punt 2 hierboven).

10. **Art. 3:9 Awb**, *Indien een besluit berust op een onderzoek naar feiten en gedragingen dat door een adviseur is verricht, dient het bestuursorgaan zich ervan te vergewissen dat dit onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.*
Zoals is aangetoond in het tweede NJB-artikel,¹⁶ heeft Justitie nooit voldaan aan zijn vergewisplicht ten aanzien van de zorgvuldigheid van het onderzoek dat aan het ambtsbericht ten grondslag heeft gelegen. De Afdeling is niet de wetgever en kan niet met een uitspraak een uitzondering maken op een wetsartikel, dat kan alleen de wetgever door dat artikel aan te passen.
11. **Art. 3:46 Awb**, *Een besluit dient te berusten op een deugdelijke motivering.*
Als een besluit gebaseerd is op een vals geschrift, zoals het ambtsbericht dat is, aangetoond en onweerlegd, dan is dat besluit per definitie niet deugdelijk gemotiveerd. De argumenten van deskundigen voor de valsheid van het ambtsbericht, zoals opgesomd in de twee NJB-artikelen en onder punt 2 hierboven, zijn nooit door iemand weerlegd, ook niet door Buitenlandse Zaken, Justitie, rechtbanken en Afdeling.
Als in een rechtelijke uitspraak ingebrachte informatie niet weerlegd wordt, maar wel genegeerd of zonder inhoudelijke motivering terzijde geschoven, al dan niet met verwijzing naar oudere rechterlijke uitspraken waarin die tegeninformatie ook niet weerlegd is, dan is die nieuwe uitspraak per definitie niet deugdelijk gemotiveerd.
12. **Art. 3:49 Awb**, *Ter motivering van een besluit of een onderdeel daarvan kan worden volstaan met een verwijzing naar een met het oog daarop uitgebracht advies, indien het advies zelf de motivering bevat en van het advies kennis is of wordt gegeven.*
Als dat onderliggende advies een vals geschrift is, zoals het ambtsbericht dat is, aangetoond en onweerlegd, dan kan niet met verwijzing naar dat ambtsbericht volstaan worden om te besluiten een verblijfsgerelateerde aanvraag af te wijzen.
13. **Art. 8:34 Awb**, *De deskundige die zijn benoeming heeft aanvaard, is verplicht zijn opdracht onpartijdig en naar beste weten te vervullen.*
In het geval van het KhAD-WAD ambtsbericht hebben de samenstellers van het ambtsbericht hun opdracht niet onpartijdig vervuld. Zo hebben zij de beschuldigingen tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren nooit geverifieerd bij internationale organisaties. En de bewering in het memorandum van 14 april 2000, dat de beschuldigingen de facto niet afweken van wat internationale bronnen erover zeiden, 'sla die bronnen er maar op na en zoek op KhAD', was in feite ook valsheid in geschrifte: zie de brieven aan en van Buitenlandse Zaken (bijlagen bij het tweede NJB-artikel, abc1f.nl documenten 8a t/m 8d); zie ook het eerste NJB-artikel, p. 1109 linkerkolom (abc1f.nl, bovenaan). (alle links geopend 26 februari 2026).
14. **Art. 8:42 Awb**, *Binnen vier weken na de dag van verzending van de gronden van het beroepschrift aan het bestuursorgaan zendt dit de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de bestuursrechter ...*
Verzenden aan de bestuursrechter van 'de op de zaak betrekking hebbende stukken' wil zeggen alle op die zaak betrekking hebbende stukken, ook, en uit eigen beweging, de stukken die de beschikking van de IND tegenspreken. (De Unit 1F van) de IND stuur in mijn ervaring nóóit uit eigen beweging informatie naar de rechter die haar beschikking zou kunnen ondermijnen, zoals de NJB artikelen en de daarin genoemde informatie, waaronder informatie van Buitenlandse Zaken en Justitie zelf. In de KhAD-WAD 1F zaken heeft de Unit 1F dat zeker niet gedaan.
15. **Art. 225 Strafrecht**,
  1. *Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of*

¹⁶ Brouwer 2020, p.1236 rechterkolom en p.1237 linkerkolom, abc1f.nl bovenaan pagina. Plus de daarin genoemde bijlagen van Justitie zelf, abc1f.nl documenten 10a, 10b en 10c.

vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.

Dat het KhAD-WAD ambtsbericht van 29 februari 2000 een vals geschrift is in onder andere de twee NJB-artikelen afdoende bewezen. Dat de ambassade medewerker in Islamabad in het memorandum van 14 april 2000 niet de waarheid sprak over de beweerd internationale steun voor de conclusies van het ambtsbericht is ook aangetoond in de beide NJB-artikelen. Doordat het ministerie van Buitenlandse Zaken het ambtsbericht blijft handhaven, en doordat het ministerie van Justitie en Veiligheid -waaronder de Unit 1F van de IND- het ambtsbericht blijft gebruiken om verblijfsgerelateerde aanvragen van voormalige KhAD en WAD officieren en onderofficieren af te wijzen, overtreden zij artikel 225 Strafrecht.

16. **Art. 18 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie:** *Het recht op asiel is gegarandeerd met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, en overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.*
Zie de conclusie van de Advocaat Generaal van het Hof van Justitie van de EU van 19 maart 2026, in de zaken C-7/25 Ramodi en C-8/25 Karkik, par. 74.
17. **Art. 41 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie,** *Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.*
Het voorafgaande artikel 40 in hetzelfde hoofdstuk van het handvest gaat over gemeenteraadsverkiezingen. Dit artikel 41 moet dus ook gelden voor nationale instellingen en organen. Gezien het voorafgaande, inclusief schending van internationale wets- en verdragsartikelen en van nationale wetsartikelen, is in de KhAD-WAD 1F affaire geen sprake van onpartijdig en billijk, en daarmee behoorlijk, bestuur.
18. **Art. 47 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie,** *Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld.*
Zie de bespreking onder punt 5 hierboven van systematische schending in de KhAD-WAD 1F affaire van art. 6 EVRM, dat overeenkomt met dit art. 47 van het Europees Handvest.
Zie ook de conclusie van de Advocaat Generaal van het Hof van Justitie van de EU van 19 maart 2026, in de zaken C-7/25 Ramodi en C-8/25 Karkik, par. 74.
19. **Art. 7 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens,** *Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming door de wet. Allen hebben aanspraak op gelijke bescherming tegen iedere achterstelling in strijd met deze Verklaring en tegen iedere ophitsing tot een dergelijke achterstelling.*
Gezien de hierboven beschreven schendingen van onder andere de Procedure Richtlijn van de Europese Unie, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, de Algemene wet bestuursrecht, het wetboek van Strafrecht en het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie, door overheid en rechtspraak in de KhAD-WAD 1F affaire, is in deze affaire van gelijke bescherming door de wet geen sprake.
20. **Art. 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens,** *Een ieder heeft recht op daadwerkelijke rechtshulp van bevoegde nationale rechterlijke instanties tegen handelingen, welke in strijd zijn met de grondrechten hem toegekend bij Grondwet of wet.*
Gezien het bovenstaande hebben ook een aantal rechters bij rechtbanken en bij de Afdeling, door standvastig en blindelings de ongefundeerde algemene beschuldigingen in het KhAD-WAD ambtsbericht overeind te houden, in strijd met dit artikel gehandeld in de KhAD-WAD 1F affaire.

21. **Art. 10 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens**, *Een ieder heeft, in volle gelijkheid, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie bij het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen en bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning.*
Dit artikel hoort natuurlijk ook van toepassing te zijn in bestuursrechtelijke procedures. Zie met betrekking tot het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid bij een aantal rechters bij rechtbanken en de Afdeling in de KhAD-WAD 1F affaire, punt 5 hierboven
22. **Art. 12 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens**, *Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn tehuis of zijn briefwisseling, noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft een ieder recht op bescherming door de wet.* De valse beschuldigingen op basis van het onjuiste en onbetrouwbare KhAD-WAD ambtsbericht zijn een duidelijke onterechte aantasting van de eer en goede naam van de onterecht beschuldigden.
23. **Art. 14 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens**, *Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging. Op dit recht kan geen beroep worden gedaan ingeval van strafvervolgingen wegens misdrijven van niet-politieke aard of handelingen in strijd met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties.*
Doordat de beschuldigingen tegen de voormalige KhAD en WAD officieren en onderofficieren vals zijn is hun in de eerste zin van dit artikel genoemde recht op asiel geschonden.
24. Vele artikelen van de **Gedragcode gerechtelijk deskundigen in civiel- en bestuursrechtelijke zaken** zijn ook geschonden in de KhAD-WAD 1F affaire: vergelijk het bovenstaande met die gedragscode.¹⁷
25. Evenzo zijn vele artikelen van de **Gedragcode voor deskundigen van de Afdeling zelf** geschonden in de KhAD-WAD 1F affaire: vergelijk het bovenstaande met die gedragscode.¹⁸
26. **Art. 4 lid 1 Definitierichtlijn 2011 van de Europese Unie.** ... *De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.*
Doordat voormalige KhAD en WAD medewerkers expliciet niet betrokken zijn bij het opstellen van het KhAD-WAD ambtsbericht (memorandum van de ambassade in Islamabad naar BuZa in Den Haag van 14 april 2000, p.2 laatste alinea; abc1f.nl, documenten 3a en 3b) is niet voldaan aan dit vereiste van samenwerking met de verzoeker. Zie ook de annotatie van R. Fernhout bij de KhAD-WAD 1F sleuteluitspraak van de Afdeling van 24 september 2009, abc1f.nl, onder document 12-3. (alle links geopend 26 februari 2026).
27. **Art. 267 lid 3 van het Verdrag over de Werking van de Europese Unie, over het verwijzen van vragen over Unierecht naar het Hof van Justitie van de Europese Unie:**
De Grote Kamer van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in reactie op een prejudiciële vraag van de Afdeling, heeft op 24 maart 2026 geoordeeld dat de verkorte afdoening door de Afdeling in strijd is met art. 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie van 2009, indien een van de partijen in het geding een vraag heeft opgeworpen over de uitlegging of de geldigheid van een Unierechtelijke bepaling. Dit tenzij er sprake is van één van de drie uitzonderingen genoemd in het Cilfit-arrest.¹⁹
Art. 267 VWEU gaat over het verwijzen van vragen ten aanzien van het Unierecht naar het Hof van Justitie van de EU. Met verkorte afdoening door de Afdeling wordt bedoeld de afdoening van een hoger beroep in één paragraaf en zonder een inhoudelijke beoordeling, zoals gebeurd is in

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Gedragcode-voor-gerechtelijk-deskundigen-in-civielrechtelijke-en-bestuursrechtelijke-zaken.pdf>. (link geopend op 18 maart 2024).

¹⁸ <https://www.raadvanstate.nl/publicaties/regelingen/gedragcode/> (link geopend op 18 maart 2024).

¹⁹ HvJ EU 24 maart 2026, C-767/23 (Remling), Nederland, Marokko.

alle afwijzingen door de Afdeling van hoger beroep in KhAD-WAD 1F zaken sinds 2017. Volgens het Cilfit arrest hoeft de hoogste rechter in een land -zoals bij vreemdelingenrecht in Nederland de Raad van State- niet te verwijzen naar het Hof van Justitie van de EU als zij heeft vastgesteld dat de opgeworpen vraag niet relevant is of dat de betrokken gemeenschapsbepaling reeds door het Hof is uitgelegd of dat de juiste toepassing van het gemeenschapsrecht zo evident is, dat redelijkerwijze geen ruimte voor twijfel kan bestaan.²⁰ In Khad-WAD 1F zaken zijn die drie voorwaarden allemaal niet van toepassing.

In de weerlegging en de twee NJB-artikelen is geen expliciet beroep gedaan op Unierechtelijke bepalingen. Maar, met de constatering dat het KhAD-WAD ambtsbericht een vals geschrift is waar het de algemene beschuldigingen tegen alle KhAD en WAD officieren en onderofficieren betreft, is wel een impliciet beroep gedaan op onder andere art. 41 (recht op een onpartijdige overheid) en art. 47 (recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht) van het Handvest van Grondrechten van de EU uit 2000.

Bovendien is de Afdeling nooit ingegaan op de constatering door annotator Fernhout in 2009 dat het ambtsbericht tot stand gekomen is in strijd met art. 4 leden 1 en 3 Definitierichtlijn en art. 8 lid 2 Procedurerichtlijn (zie paragraaf 4 hierboven).

Hiermee heeft de Raad van State in de KhAD-WAD 1F affaire, ten minste sinds 2009, kennelijk art. 267, derde alinea, VWEU genegeerd.

---

²⁰ HvJ EU 6 oktober 1982, C-283/81 (Cilfit), Italië.